



Veřejná sbírka

Zastupitelstvo města schválilo na svém zasedání dne 29. 6. 2009 uspořádání veřejné sbírky pro občany postižených povodněmi v rámci okresu Prachatice. Sběrka byla uzavřena dne 31. 8. 2009. Čistý výtěžek činil 66 044,00 Kč. Po dohodě s krizovým štábem byl výnos sbírky rozdělen do 3 obcí nejvíce postižených povodněmi. Do Strunkovic nad Blanicí bylo předáno pro občany 40 000,00 Kč, do Husince 13 000,00 Kč a do Bohunic 13 044,00 Kč. Děkujeme všem občanům, kteří na tuto sbírku přispěli.

Prvňáčci na radnici

V pondělí 12. října přijala starostka města M. Pospíšilová v obřadní síni radnice žáky 1. tříd naší základní školy. Slavnostnímu přijetí byli vedle rodičů a příbuzných prvňáčků přítomni i zástupci vedení základní školy a pedagogové.

Prvňáčci se pochlubili svými prvními pokroky ve vyučování a poté převzali z rukou starostky města a zástupců volarské radnice upomínkový list a drobné dárky.

R. Kozák



Vánoční trhy

V sobotu 28. listopadu Město Volary pořádá od 9,00 do 14,00 hodin vánoční trhy.

Hudebním vystoupením tuto akci zpříjemní ZUŠ Volary a Zámecké Trio.

Pro návštěvníky vánočních trhů rada města bude rozdávat před radnicí vánoční punč.

Vernisáž Pavla Bačeho



Foto Karel Rabenhaupt

Plakátek před budovou Městského úřadu možná mnoho lidí minulo bez povšimnutí. Dvě skupiny lidí se ale první říjnové úterý, kdy probíhala v zasedací místnosti radnice vernisáž, velice těšily. Byli to milovníci ptactva a milovníci dobré fotografie. A fotky Pavla Bačeho nadechly jistě příslušníky obou skupin. Účast mnoha návštěvníků z okresního města potvrdila, že jsme tentokrát Prachatice vyfoukli zdařilý kulturní počín.

(mj)



Foto Karel Rabenhaupt

Z jednání rady města

Konané dne 23. 9. 2009

Rada města schvaluje:

- * prominutí poplatků za upomínky a registrace nově přihlášených čtenářů na jeden rok zdarma v Týdnu knihoven v termínu od 5. – 9. 10. 2009
- * vyhlášení záměru č. 7/9/Prod/2009 na prodej pozemku ve Volarech

Rada města rozhodla:

- * pronajmout na dobu neurčitou nebytové prosotry č. 2 a 3 v přízemí domu Náměstí čp. 134 ve Volarech za účelem užívání prostor jako skladu a prodejny tabákových výrobků, novin, časopisů a souvisejícího sortimentu

Rada města bere na vědomí:

- * informaci o průběžném čerpání pro-

středků ze schválené kalkulace na opravy vodovodní a kanalizační sítě za období leden – červenec 2009, kde je aktuální propad v kalkulaci ve výši 455,1 tis. Kč

Rada města ukládá:

- * odboru ISM předložit žádost SBD Prachatice o prodej, popřípadě pronájem části pozemku p.č. 32/1 v k.ú. Volary zastupitelstvu města
- * odboru ISM předložit žádost p. V. Škardy o koupi pozemku p.č. 1041/327 v k.ú. Volary zastupitelstvu města

Konané dne 7. 10. 2009

Rada města schvaluje:

- * použití finančních prostředků Mateřské

školy z investičního fondu ve výši 350.000,- Kč a z rezervního fondu ve výši 188.200,- Kč na zeteplení budovy mateřské školy

- * vyhlášení záměru č. 8/11/Prod/2009 na prodej bytové jednotky č. 140/12 a příslušných spoluvlastnických podílů na společných částech domu a zastavěných pozemcích v domech čp. 139, 140 v ul. Náměstí ve Volarech

Rada města rozhodla:

- * přidělit zakázku na rekonstrukci společenského sálu ve Volarech spočívající ve zhotovení vyvýšeného pódia a baru se zázemím firmě Truhlárna Kadlec – Mauric Volary

Ze zasedání zastupitelstva dne 24. 9. 2009

Zastupitelé berou na vědomí:

- * přednesenou zprávu o přijatých usneseníh na schůzích rady města
- * zápis z jednání finančního výboru
- * zápis z jednání kontrolního výboru
- * Město Volary podalo žádost o finanční dotaci na zateplení budovy II. stupně Základní školy Volary a žádost o finanční dotaci na rekonstrukci Sběrného dvora

Zastupitelé schvalují:

- * rozpočtovou změnu č. 14/2009
- * dodatek č. 1 ke zřizovací listině Správy sportovních zařízení Volary
- * dodatek č. 3 ke zřizovací listině technických služeb Volary
- * uzavřít s manželi Pocklanovými dohodu, kterou se ruší smlouva o budoucím převodu vodovodního a kanalizačního řadu uzavřená dne 20. 5. 2009

- * dohodu o splátkách uznaného dluhu s nájemníky bytů města
- * finanční vypořádání nedoplatků Města Volary do fondu oprav jednotlivým SVJ za roky 2000 – 2009 dle předloženého návrhu a to za podmínky odsouhlasní jednotlivými SVJ

Zastupitelé souhlasí:

- * s realizací projektu města Volary s názvem „Relaxační aquacentrum Volary“ a předložení žádosti do ROP NUTS II Jihozápad

Zastupitelé rozhodli:

- * prodat nemovitosti v katastru nemovitostí pro k.ú. Milašice, Krejčovice a Mlynářovice u Volar, vyjmenované v příloženém návrhu kupní smlouvy Lesům České republiky
- * koupit od Lesů České republiky

- nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí pro k.ú. Volary vyjmenované v příloženém návrhu kupní smlouvy
- * prodat bytové jednotky č. 30/1, 153/6 a 597/4 dle Zásad prodeje bytů, domů a nebytových prostor
- * prodat nemovitosti st. p.č. 1163 o výměře 171 m² a p.č. 2815/1 díl I o výměře 1444 m² za vzájemně ujednanou kupní cenu
- * prodat nemovitost část pozemku p.č. 662/1 – ostatní plocha o výměře 655 m² za vzájemně ujednanou kupní cenu

Zastupitelé nevyhovují:

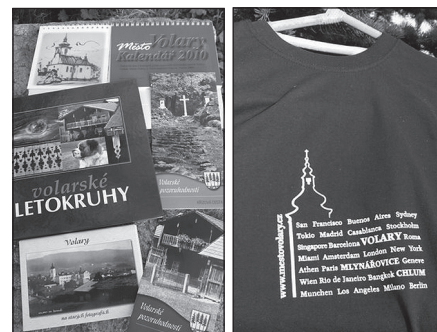
- * žádosti pí. Michaely Špetové o prodej pozemku p.č. 1041/326
- * žádosti firmy Hartman & Szarafinski s. r. o. o prodej pozemků p.č. 66/1, 66/2 a 65 v k.ú. Chlum u Volar

Máte zájem o suvenýr?

Nabídka suvenýrů a propagačních předmětů, které letos připravila volarská radnice, je bohatší než kdykoliv předtím. Na odboru kultury městského úřadu u paní Jany Frejkové je většina z nich dosud stále k dostání. A které to jsou? Trička se siluetou volarského kostela, fotografická kniha Volarské letokruhy,

sada historických pohlednic, volarský kalendář na rok 2010, tašky s několika druhy potisků (Volarské slavnosti dřeva, 650 let Volar), infomateriály s tematikou volarské křížové cesty a volarské roubené architektury i odznaky do klopky s volarským praporem.

R. Kozák



Informace z Volarské radnice

Změny v personálním obsazení a zastávaných agendách na Městském úřadě ve Volarech.

S účinností od 1. 10. 2009 došlo na městském úřadě k těmto změnám v personálnímu obsazení a zajišťování agend na jednotlivých odborech MěÚ:

* na Odboru výstavby územního plánování a životního prostředí nastoupil místo Ing. Stanislavy Kubešové pan Stanislav Kadlčík,

* na Správním odboru došlo k přesunům úředníků a agend: na podatelně a v po-

kladně místo paní Emilie Zemanové přešla z odboru VÚPaŽP slečna Dana Fůrbachová, paní Emilie Zemanová přešla na místo sl. Dany Fůrbachové na odbor VÚPaŽP a dále bude zastávat část agendy ekonomického odboru, agendu sociálních věcí bude zastávat paní Šárka Kozková místo paní Anny Krausové a paní Sylva Konrádová bude zastávat agendu přestupků a agendu evidence obyvatel.

*Ing. František Pokorný,
tajemník MěÚ*

Město Volary nabízí

k prodeji do osobního vlastnictví byt 2 byty 1+1 v panelových domech.
Bližší informace: MěÚ Volary – odbor investic a správy majetku

Společenská rubrika



V měsíci říjnu oslavili své narozeniny ti to z našich členů:

**paní Ludmila Čížková,
paní Ludmila Kvasničková,
paní Růžena Martanová,
paní Růžena Rytířová,
paní Aurelie Bugárová,
pan Miroslav Svoboda**

Všem jmenovaným všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví a spokojenosti do dalších let přeje

Výbor zdravotně postižených Volary

Opravená kaplička

Volarská radnice dala opravit další z kapliček, tentokrát tu v aleji u zahrádkářské kolonie. Kaplička se dočkala opravy stěn i nové střešní krytiny. Mimochodem, dle údajů českobudějovického psychotronika Ing. Pavla Kozáka stojí právě tato kaplička na jednom z energeticky nejsilnějších míst Volar.

R. Kozák



Odešla...

Jediná na světě jež nikdy nezradí,
na ni nám zůstane nejhezčí vzpomínka,
to byla nejdražší, to byla maminka.



*Děkujeme všem přátelům a známým
za květinové dary a účast při
posledním rozloučení s paní*

Marií Mondekovou.

Rodina Mondekova



*Děkujeme za projevenou soustrast,
květinové dary a osobní účast
při posledním rozloučení s panem*

Rudolfem Tkáčem.

*Děkujeme také místnímu faráři Jindřichu Hyblerovi
za smuteční řeč a bohoslužbu.*

Rodina Tkáčova

Počasí v září 2009

Minimální teplota	+0,1°C (7. 9. v 6:50)
Přízemní minimální teplota	+0,3°C (7. 9.)
Maximální teplota	28,4°C (1. 9. v 15:40)
Průměrná měsíční teplota	12,1°C
Úhrn srážek	37,6 mm
Maximální náraz větru	13,9 m/s (5. 9. v 9:50 , tj. 50,0 km/hod.)

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Výsledky fotosoutěže „Les, jak ho vidím já...“

Občanské sdružení U Nás, Volary uspořádalo letos druhý ročník fotosoutěže tentokrát ma téma: les. Pětičlenná porota ve složení: Pavel Brycz – spisovatel; Ing. Miroslav Řežábek – jednatel Městských lesů; Petr Čmerda – předseda OS U Nás; Radek Šebest – webmaster serveru Volary.eu a Věra Pálková – vedoucí Městské knihovny ve Volarech měla při vybírání vítězných snímků poměrně těžkou úlohu.

Do kategorie „dospělí“ se přihlásilo 45 soutěžících z celé republiky. Vítězem v této kategorii se nakonec stal Jiří Plachý z Českých Budějovic. Jeho fotografie „Horizont“ má sice drobně ponurou náladu, ale bohužel vystihuje

momentální stav šumavských lesů, které byly zdecimovány vichřicí a následně kůrovcem. Druhé místo – fotografie „Květ modřínu“ Yvety Smolenové z Vlachova Březí naopak přináší veselou barvu a naději v nový, silný les. Třetí místo získal Zdeněk Slabyhoudek z Volar a to za snímek „Cestou z Jeleních Vrchů“. Potůčky a říčky k lesu samozřejmě patří. Zurčení vody nás provází na procházkách lesem stejně jako šumění stromů.

Do kategorie děti a mládež se přihlásilo šest soutěžících. Vítězem se stala Lucie Sedlecká z Volar za fotografii „Nový život“. Tento snímek, kdy nový stromek vyrůstá z pařezu starého statného stromu nás zaujal svou jistou

symbolikou, která se navíc hodí právě k dětské kategorii. Druhé místo získal Daniel Skotnica za fotografii „Les“. Třetí místo pak po dlouhé debatě získala Daniela Dvořáková z Volar za snímek „Chrobák“. Tak se skutečně brouk, kterého známe jako „hovnivála“ na makrosnímku jmenuje a je tak tedy trochu humorným reprezentantem lesní fauny a zároveň je jeho jméno takovou česko-slovenskou jazykovou hříčkou...

Děkujeme všem účastníkům za poslané snímky. Děkujeme samozřejmě také sponzorům, bez kterých by soutěž nebyla tak zajímavá: Městským lesům Volary a Wellness hotelu Frymburk.

Petr Čmerda, předseda OS U Nás



© Jiří Plachý Straňanský 2009

Vítězná fotografie v kategorii dospělých s názvem „Horizont“ Jiřího Plachého

Les, jak ho vidí Ivo Stehlík

Jednou z cen pro všechny vyhrávající fotografie byla nová kniha z dílny volarského nakladatelství Stehlík „Stromy k nám hovoří“, v níž se snoubí osobité fotografie nizozemské fotografky Marguerite Sweers-Meijering s moudrostí léty prověřených textů. Požádali jsme nakladatele Ivoše Stehlíka, zda by nám ve zkratce nepopsal také svůj pohled na les...

„...Osm let jsem pracoval jako dřevorubec na Šumavě. Než jsem si mohl udělat zkoušky na pilu, chodil jsem s ženskými sázet stromky. Každý dřevorubec by měl takhle začínat. Tisíce stromků jsem vysadil, než jsem skácel svůj první velký strom. Dalo mi to do začátků jiný rozměr a pomohlo mi to, abych vnímal les pozorněji a pokorněji. Dnes už mne neživí

práce s motorovou pilou, ale z ruky jsem ji nikdy úplně nepustil. Na šumavském statku to ani nejde jinak...

Les je pro mne partnerem, studnicí tajemství i inspirací. Svoje nejlepší věci jsem napsal v lese. Chci, aby tu lesy rostly i v době, kdy mne už dávno bude krýt zem a z mých pravnuků budou starci. Aby se to povedlo, musíme lesy chránit. Musíme jim alespoň na malých kouscích země nechat možnost vyvíjet se bez jakýchkoli zásahů člověka. Nedokážeme-li to, lesy zahynou a s nimi zahyneme i my sami. Proto také na konci této knihy dávám prostor k představení dvou nevládních organizací, které vykupují lesní pozemky, aby na nich chránili přirozený vývoj lesů. Jejich práce je nesmírně záslužná a cenná. Pokud tato kniha

přispěje k tomu, aby alespoň několik lidí navázalo bližší a přátelštější vztah se stromy a lesem, budu rád.

Stromy nás provázejí životem doslova od kolébky po rakev. Jejich šumění nás pomáhalo uspávat, když jsme byli malí. Šumění často úplně stejných stromů nám možná jednou pomůže odejít ze světa ve větším klidu. Les pro mne od dětství znamenal tajemnou končinu i útočiště. Stromy jsem poznával ze země i z výšky, lezl jsem na ně, abych alespoň takhle pronikl do hájemství ptáků. Později jsem pomalu vnímal i koloběh života stromů, sázel jsem jedny a porážel druhé. Koloběh věčného rození i umírání, věčná pouť ve spirále postupně se vzpínající k nebesům...“

Ivo Stehlík



Druhé místo v kategorii dospělých fotografie „Květ modřínu“ Yvety Smolenové z Vlachova Březí, první místo v dětské kategorii fotografie „Nový život“ Lucie Sedlecké z Volar, druhé místo v dětské kategorii fotografie „Les“ Daniela Skotnici.

Chodník v České ulici

Vážení občané, nyní je pěkné projít se Českou ulicí v našem městě. Pěkná silnice, nové osvětlení a také nové chodníky. Je tam však také asi 100 metrů dlouhý chodník, který vede odnikud nikam. Je to chodník, který začíná v trávě proti domu číslo 83 v České ulici a končí u mostu přes Volarský potok. Rád bych věděl, kdo tento chodník navrhnul, schválil a kolik stál. Podle mě není k ničemu, protože nic nespojuje. Je možné, že nemám pravdu, tak ať mi někdo kompetentní vysvětlí, k čemu bude sloužit. Jako přílohu přikládám fotku uvedeného chodníku. Děkuji

Štěpán Wagner



O odpověď na dotazy v příspěvku pana Wagnera jsme požádali starostku města Martinu Pospíšilovou

Po přečtení příspěvku chci v první řadě panu Wagnerovi, autorovi článku, poděkovat za pochvalná slova patřící všem, kteří se na této nové tváři našeho města podíleli.

Zda je chodník k něčemu či k ničemu je už na zvážení každého z nás. Pravdou je, že na žádnou věc nemůže být názor jednotný. Vždy se někteří občané s něčím novým ztotožní a s něčím ne. Zda chodník vede odnikud nikam je už otázka jiná. Nyní se nám podařilo získat finanční dotaci ve výši 92,5 % z evropských fondů na rekonstrukci komunikací Příčná a Česká, ale skutečnost je, že naše město u mostu přes Volarský potok nekončí.

Ve výhledu dalších oprav je zájem vytvořit plnohodnotnou komunikaci s tím, že v budoucnu se předpokládá oprava již zmíněného mostu, ulice K. V. Raise a samozřejmě i chodníků. Již při projektování rekonstrukce komunikací Příčná a Česká projektant s touto skutečností počítal a také přihlížel k normě ČSN 73.61.10., která doporučuje v zastavěném území při obousměrném provozu na komunikaci oboustranné chodníky.

Projekt na tuto investiční akci vypracoval Ing. Miroslav Janoušek, projektant dopravních staveb. Schválili to všechny dotčené orgány státní správy a občané byli v minulém volebním období s tímto projektem seznámeni. Celá investiční

akce byla rozdělena do tří etap. První etapa, která stála cca 1,8 milionu korun byla provedena v roce 2005 a nyní, díky získání dotačního titulu, byla rekonstrukce komunikací dokončena. Tyto dvě etapy stály 12 milionů korun.

Kolik korun stál chodník začínající u přechodového místa u domu čp. 83 a končící u mostu přes Volarský potok je možné přesně vysčítat z položkového rozpočtu celé investiční akce. Pokud chce autor článku znát tyto finanční náklady, může dle zákona č. 106/1999 Sb. O svobodném přístupu k informacím požádat Městský úřad Volary o vypracování této informace.

Martina Pospíšilová, starostka města

Návštěva v muzeu



Již tradiční zářijovou akcí naší volarské školky se stala návštěva expozice v místním muzeu. Příjemným zjištěním bylo, že si většina dětí pamatovala, kde se muzeem nachází. Děti se velice těšily, co nového tam letos bude. A opravdu nebyly zklamané.

Hned na uvítání jsme se zastavili u dřevěné vany neboli necek. Pohádku O zlaté rybce děti zrovna předešlý den poslouchaly a nyní si mohly na vlastní oči prohlédnout, v čem že ta rybářova žena prala prádlo. Prohlídka řezbářských prací děti natolik zaujala, že samy začaly vymýšlet názvy k jednotlivým pracím a jejich fantazie neznala mezí. Křehká krása skleněných vitráží byla pro děti nová a neznámá, o to více se líbila.

Každá návštěva muzea nám přinese něco nového a obohacujícího, a proto se těšíme zase napřesrok nashledanou.

D. Amlerová

Základní umělecká škola informuje

I v základní umělecké škole začal 1. září školní rok 2009/2010. K 30. září bylo přihlášeno 225 žáků, a to jak do hudebního (147) tak i výtvarného (78) oboru, což je maximální kapacita naší školy, kterou se nám podařilo naplnit po dlouhých 5ti letech. Jsme proto velice rádi a děkujeme tímto především rodičům, že do nás učitelů vkládají důvěru. My se naopak budeme snažit co nejvíce o to, aby všechny děti byly u nás co nejšťastnější a zároveň vám všem dělaly radost z toho, co se u nás naučily a ještě po dobu studia naučí za podmínky, že vytrvají, protože jak určitě víte, vzdělávání v ZUŠ není otázkou jednoho roku, nýbrž v horizontu několika let. Cílem naší práce je kromě slušnosti a kultivovanosti vychovat takové žáky, kteří budou dál sami schopni své získané znalosti rozvíjet a šířit ve svém okolí i v široké veřejnosti, což logicky za jeden školní rok není možné.

Úprava prostranství před budovou Základní umělecké školy

Vážení rodiče, jak jste si jistě všimli, dochází před budovou naší školy k razantní změně exteriéru. Prosíme vás proto, abyste byli v tomto ohledu trpěliví, protože po dokončení těchto prací bude prostranství před školou vypadat tak, jak si škola našeho charakteru jistě plně zaslouží. Těžko budeme žáky kulturně vychovávat, když stačil jediný pohled

z okna, který nasvědčoval tomu, že se právem necítí v kulturním prostředí. Tímto bychom chtěli poděkovat zřizovateli – městu Volary, že je pro něj ZUŠ prioritou a že tuto revitalizaci prostoru uskuteční.

Co nás čeká v letošním roce?

V letošním roce nás, jako pilotní školu, čeká dopracování školního vzdělávacího programu, podle kterého začneme pracovat ve školním roce 2010/2011.

Dále nás čeká nespočet již tradičně

pořádaných koncertů v období nejen Vánoc a jara, ale i dle požadavků a potřeb města.

Pro letošní školní rok je vyhlášena soutěž souborů a orchestrů. I naše škola se do ní zapojí nejen v komorní hře, ale i s dechovým orchestrem. Snahou nás všech bude, abychom dovedli děti k co nejlepšímu výkonům, za které bychom se nemuseli stydět a zároveň abychom vzorně reprezentovali naše město, které je nám velkou oporou.

Za vedení ZUŠ František Zach, DiS.



Výstava včelařů a zahrádkářů

Při srpnových Volarských slavnostech dřeva proběhla v malé společenské místnosti v přízemí radnice jako doprovodný program již tradiční výstava volarských zahrádkářů a včelařů.

Zahrádkářská část výstavy byla uspořádána v kombinaci řezaných květin i květin v truhlících, ovoce, zeleniny a koření. Uspořádání této kombinace si vzala na starost a vkusně naaranžovala paní Hana Tůmová. Výstava ukázala rozmanitost pěstovaných květin, ovoce, zeleniny a koření a vlastně vyvrátila, tak jako každoročně, že na volarských zahrádkách se nedá kvůli nadmořské výšce pěstovat téměř nic. Vzhledem k tomu, že některé druhy a odrůdy pěstovaného ovoce nejsou ještě v době konání výstavy ve sklizňové zralosti např. pozdní jablka, hrušky, švestky, broskve, černý bez, hroznové víno, ostružiny, kanadské borůvky, zahradní brusinky, jedlý kaštan a některé druhy zeleniny, nemohla výstava obsahovat více. Letošní průběh počasí také vyhovoval většině rostlinných škůdců a chorob. Návštěvníci však mohli vidět pět odrůd jablek, dvě odrůdy hrušek, ryngle, blumy, černý a červený jeřáb, tři odrůdy rybízu, dvě odrůdy

angreštu, plody josty a velkoplodý šípek. Mimo běžné kořenové zeleniny tj. mrkev, petržel, celer, vystavovali zahrádkáři také běžnou zeleninu: brambory, cibuli, dva druhy česneku, kedlubny, červenou řepu, červenou kapustu. Ze skleníkových výpěstků byly mezi exponáty okurky – tři druhy, sedm odrůd rajčat a jedenáct odrůd paprik, z toho dvě rostliny v nádobách a plody lilíku. Vše provonělo šest druhů koření.

Ve včelařské části výstavy se mohli návštěvníci seznámit s tím, jak vypadá včelí královna, po včelařsku matka, jejíž životní přehled a výkon je obdivuhodný. Dělnice, která má tolik práce, že jí v současné době mnozí závidí. Trubec, jehož krutý osud a krátký život mu nikdo z mužů vůbec nezávidí. Návštěvníci se také mohli seznámit s hmyzem, který včelám škodí a ubližuje. Patří mezi ně vosy, střeček, sršeň a škvor. Toto však není konečný výčet těch, kteří včelám škodí. Z ptáků např. včelojed a čermák. Ze živočichů např.: vyjma včelaře, člověk (ale ne každý), myš a kuna, také medvěd, ty tady ale zatím nemáme. Nejzákeřnějšími škůdci včel

jsou však paraziti a mikroby. Včelařská expozice ukázala, jak tyto malé škůdce zjistit a jak proti těmto nejzákeřnějším zasáhnout. Jedním z exponátů byl nový moderní přístroj na rozprašování léku proti těmto škůdcům, ale i metoda odpařování léku z polštářku. Nechyběla ukázka úlů, plástů, tavidla na vosk, medometu a doma vyrobeného, vrtačkou poháněného, míchadla na cukerný roztok určený k zakrmování včel. Expozici doplňovaly výrobky z vosku. Návštěvníci mohli ochutnat různé druhy medu včetně pastovaného, tento si mohli též zakoupit.

Po dobu konání výstavy byla oběma organizacemi zajištěna pořadatelská služba, která odpovídala na dotazy návštěvníků. Těm, kteří vykonávali pořadatelskou službu, patří poděkování. O úspěchu výstavy vypovídají pochvalné zápisy a počet podpisů v knize návštěv. Poděkování patří též Městskému úřadu za umožnění pořádání výstavy v prostorách radnice a prádelně CS IDEAL, která sponzorsky zajistila bělostné ubrusy, tyto pohledově značně zvýraznily dojem z celkového prostředí.

Jiří Sosna

...o kousek dál

„No, to by bylo dobrý. Takže my přijedeme k vám a vy k nám. A ten program mi pošli, ať se můžu trochu připravit předem.“ Tak tímto rozhovorem začal náš výměnný program mezi „pátáky“ ve Volarech a v Českých Budějovicích, jehož cílem bylo lépe poznat své město. Naši hosté z krajského města přijeli 19. 10. dopoledne. Čekali jsme je na vlakovém nádraží, rozdělili si jejich bagáž a cestou ke škole po sobě nenápadně pokukovali. Po společném výborném obědě ve školní jídelně nás čekala paní Frejková, která byla ochotná nám mimořádně otevřít muzeum a my jsme tak mohli kamarádům ukázat pár prvních zajímavostí našeho města. Smutné místo Památníku pochodu smrti jsme pak navštívili i ve skutečnosti a pokračovali po Zlaté stezce ke Křížové cestě. Po duševních i duchovních zážitcích bylo třeba naplnit

i žaludek, a tak jsme opekli u ohně, co kdo měl, a nechali se okouzlit pohledem na právě sluncem ozářený Třístoličník a Plechý. Naši sportovci si mohli přijít na své ve večerním turnaji ve fotbale. Nocleh ve škole již tradičně věštil málo spánku, ale hodinku po půlnoci už byl klid, a tak jsme mohli druhý den svěží vyrazit na věž. Díky ochotě našeho pana kaplana Karla Faláře jsme vystoupali ke zvonům a dostali mnoho zajímavých informací. Pohled z výšky do okolí byl také nezapomenutelný. Pan kaplan nám zpřístupnil na chvíli i kostel, v němž i ta nejdravější povaha dosáhla klidu při společném zpěvu jakéhosi jednoduchého starobylého kánonu. Naše typické volarské domy a menhiry se nám také zapsaly pod kůži, příroda nám milosrdně připravila příjemné počasí, a tak jsme měli co sepisovat do našich dvoudenních kronik, jejichž vytvářením jsme naše



společné poznávání zakončili. Ale nejen poznáváním města, ale i poznáním, že se dá pracovat i s lidmi, kteří nám nemusí být moc milí a že tolerance a slušnost otvírá brány a že mít partu tolika kamarádů je „fakt hustý“.

Tak děkuju všem, kteří nám k těmto zážitkům pomohli!

*Žáci třídy 5. A se svou třídní učitelkou
Katkou Jandejskovou*

I nepovolanější historik se může někdy mýlit...

Článek „Historie Pochodu smrti a židovského hřbitova ve Volarech“, který byl uveden ve Volarském zpravodaji číslo 4, 5 a 6, mne trochu vyděsil. Po přečtení dvou posledních odstavců v úvodní části jsem si připadala jako lhářka a podvodnice, která chce na utrpení a neštěstí druhých zbohatnout. Nejsem si vědoma toho, že by knížka „Přes Volary přešla smrt – pochod smrti očima pamětníků“ vznikala v nějakém chvatu a ve snaze rychlého vydání. S čistým svědomím mohu říci, že jsem čtenářům nezůstala naprosto nic dlužna, jak se v článku uvádí. Knižka není historickou produkcí, což se lze dočíst na str. 12 a 102, ale její hlavní součástí jsou svědecké výpovědi těch, které přežily koncentrační tábory a pochody smrti a výpovědi starousedlíků a očitých svědků, kteří v květnových dnech roku 1945 ve Volarech žili.

Nebudu se zabývat dalším obsahem článku ve VZ č. 4 a 5, protože se jedná téměř o doslovný přepis některých statí z knihy „Pochody smrti“ a „Hitlerovi ochotní katani“ – jen malou poznámku – údaje o KT Flossenbürg a Svatava jsou v knihách „Ženský koncentrační tábor Svatava“ a „Koncentrační tábor Flossenbürg 1938 – 1945“ odlišné od uváděných ve statí „Některé koncentrační tábory na území Slezka“. Zajímalo mne až další pokračování ve Zpravodaji č. 6, kde se jedná o exhumaci žen, ze společných hrobů, o příchodu transportu do Volar, jeho „ubytování“, odchodu z Volar. Dále je zde uveden počet žen, které zemřely v nemocnici, jméno Rusa, nález dvou žen atd.

Podle hlášení stanic SNB a podle dokumentů přivezených panem Robinsonem z archivů USA obsahuje stat' „Další etapa Pochodu smrti“ některé podstatné rozdíly: zastřelení žen u Horní Vltavice – v článku uvedeny čtyři mrtvé ženy – protokolární výpovědi občanů z Horní Vltavice, Sedla a Slatiny, které byly sepsány na SNB Lenora se shodují na jedné zastřelené ženě v lese zv. „Paulik berg“. Nikdo ze svědků neuvádí jiné místo, kde by byla v okolí Horní Vltavice zastřelena další žena. Stanice SNB Lenora – hlášení pro ministerstvo ochra-

ny a práce a soc. péče Praha – i zde je zapsáno stejné místo jako uvádí občané. 6. prosince 1945 byla provedena exhumace této ženy a ostatky byly pohřbeny na hřbitově v Horní Vltavici.

Dále je v hlášení napsáno: „Jiná mrtvola v obvodu zdejší stanice nalezena nebyla“.

Příchod transportu žen do Volar je v článku uváděn 3. května 1945, odchod 4. května, dále se píše, že vězenkyně přežily noc v hale pily a při odchodu byly ženy neschopné chůze naloženy na převážný vůz, který byl připojen k traktoru.

Hlášení stanice SNB Volary a výpověď V. Pinskera, který v továrně na výrobu řetězů v tu dobu vykonával strážní službu, se shodují na příchodu žen dne 4. května 1945 a odchodu 5. května, shodují se i v tom, že pro nemocné byl přistaven nákladní automobil. Ve výpovědi V. Pinskera se dále uvádí: „Pila, v níž byly ženy vězněny, je provizorní kůlna, již vane studený vítr“, což je potvrzeno i ve výpovědi Henryho Hoopera.

Počty žen, které zemřely ve volarské nemocnici – v článku je uvedeno: „Ve dnech 8. – 11. 5. to bylo 6 žen, 12. – 30. 5. 10 žen, červen – srpen 3 ženy, listopad 1 žena (celkem 20), z toho 12 Polek a 8 Maďarek.

Ze seznamu léčených žen v nemocnici, který pořídili Američané, se můžeme dočíst, že v době od 8. do 11. května 1945 zemřelo 11 žen, od 12. 5. do 31. 8. to bylo 7 žen a 16. listopadu 1 žena – celkem (10 Polek, 8 Maďarek a 1 Češka (?), 20 obětí byla Němka – dozorkyně SS).

V následujícím odstavci pan Starý píše: „Paní Krejsová chybně uvádí, že rakve s ostatky žen byly ve dnech 7. – 8. května svázeny do Volar... Otázkou je, jak se podařilo 11. května pohřbít všechny exhumované ženy a zemřelé ve Volarech“.

Nevím, kde pan doktor Starý vzal datum 7. – 8. května, když v knížce je na str. 29 uvedeno ve dnech 7. – 11. května. Ten, kdo viděl americký film o exhumaci a pohřbívání žen na volarském hřbitově obětí pochodu smrti, nemusí si klást otázku „jak se podařilo 11. května pohřbít všechny exhumované ženy a zemřelé ve Volarech“, protože při tom množství

mužů, kteří ukládali rakve do společných hrobů, to nebyl žádný problém.

(Ve „Výhledech“ ze září 1990 stejný autor v článku „Pochody smrti a nemocnice ve Volarech“ uvádí, že pohřeb se konal 9. května 1945).

Jak je to s tím Rusem? Ten již měl tolik jmen, že kdyby se probudil, tak by asi sám nevěděl, jak se jmenuje – zda Osorpop, nebo Oropčenko, Oropšenoko, Onorpschenko, Onopschenko – snad to jméno, které je vytesáno na pomníčku je poslední a správné.

Ještě jeden zápis: „Paní Krejsová uvádí, že v srpnu 1946 byly na hřbitov uloženy ostatky devadesáté páté oběti Pochodu smrti a tím byl seznam uzavřen... Jmenovaná neprovedla podstatný archivní průzkum a tím jí unikla jedna podstatná skutečnost“.

Nevím jaká, protože jiná žena než ta, jejíž ostatky (lebku a několik kostí) našel železničář František Bauer na Rozvodí, když polední přestávku využil k hledání hub. Les sousedil s žel. tratí, na které pracoval. Tento nález nahlásil na stanici SNB.

V článku se dále uvádí: „Kostra ženy za součinnosti MNV Volary byla převezena do Volar, kde byla uložena v márnici na místním hřbitově k pohřbení.

Opět budu citovat z článku v „Hraničáři“ ze dne 8. 6. 1990, kde pan Starý píše: „V prosinci 1945 byly nalezeny u Horní Vltavice a v srpnu 1946 u Volar další účastnice pochodu smrti. Tyto byly pochovány na dřívě zřízeném hřbitově“ – takže byla pohřbena a její ostatky nezůstaly v márnici až do roku 1951, jak je ve VZ č. 6 uváděno?

Na závěr se pokusím o součet žen pohřbených na volarském hřbitově tak, jak jsou v článku (VZ 6) uvedeny – exhumace + nemocnice + nálezy ostatků: Kvilda 19, Polka 13, pila 12 + 3, Můstek 12, Cudrovice 14, nemocnice 20 = 93 + 1 Stögrova Huť a 1 Rozvodí = 95.

Ovšem v nemocnici zemřelo jen 19 žen a ne 20, takže 95 – 1 = 94 – jedna žena se nám někde zatoulala. Já se ale budu držet počtu 95, tolik je na hřbitově pomníčků.

Jaroslava Krejsová

Redakční rada považuje tímto polemiku o počtu obětí pochodu smrti za uzavřenou a již se k ní na stránkách Volarského zpravodaje nebude vracet.

Pochod smrti a Volary

Po přečtení příspěvku pí Krejsové, jsem se k jeho obsahu nechtěl vyjadřovat. Avšak moji přátelé a známí mě požádali, abych vyjádření napsal. Po zralé úvaze jsem jejich prosby a žádosti splnil a rozhodl jsem se vyjádřit písemně v následujících řádcích.

Již v nadpisu článku autorka prozradila některé základní neznalosti. Určila mé povolání jako historika, což neodpovídá skutečnosti, protože takové povolání jsem nikdy neměl a nezastával. Po pětiletém vysokoškolském studiu na filozofické fakultě Karlovi Univerzity v Praze jsem v roce 1957 nastoupil do okresního archivu v Prachaticích, kde jsem potom po několik desítek let pracoval. Koncem ledna 1995 jsem ukončil svou aktivní archivní službu, během níž jsem po dobu 38 let a 7 měsíců měl možnost lépe poznat minulosti mnoha míst bývalého prachatického okresu. Během této doby máma rukama prošly tuny archivního materiálu a přečetl jsem tisíce stran různých archivních materiálů. Byl jsem vždy archivářem a toto povolání jsem i vykonával.

Pro rozšíření znalostí pí Krejsová a některých dalších čtenářů Volarského zpravodaje považují za potřebné podat definici archivu.

Archiv je instituce shromažďující písemné a jiné materiály dokumentární povahy podle zemní nebo věcné příslušnosti za účelem zachování a archivního zpracování pro vědecké a praktické potřeby.

Nyní k dalšímu obsahu článku pí Krejsová. Uvádí, že její knížka není historická produkce, ale její hlavní součástí jsou svědecké výpovědi těch, kteří přežili. Avšak pro využití vzpomínek platí

určité zásady, které nebyly využity. Vzpomínky mají jako věrohodný zdroj informací určité nevýhody, který by měl jejich uživatel mít neustále na paměti. Nelze očekávat, že popis jednotlivých událostí bude naprosto přesný. Některé ze vzpomínek se někdy navzájem proplétají a jiné se zcela vytratily. Dále by si jejich uživatel měl uvědomit, že každý pamětník vidí popisované události vlastním pohledem. Proto je třeba vzpomínky konfrontovat s dalšími písemnými materiály.

Další rozpor je v počtu zastřelených během cesty Horní Vltavice. Tvrdí, že to byla pouze jedna osoba. Exhumace byla provedena v roce 1945 v prosinci a svědectví p. Robinsona je nepřesné.

V roce 2007 se mi dostaly do rukou zápisy ze soudního jednání s A. Dörrem před Bundesichtem v Hofu v letech 1968 – 1969. Odtud čerpám své údaje. V příloze přikládám fotokopii zápisu.

Dále, co se týká nalezených žen u Zbytin v roce 1946 a u Stögrovy Hutě v roce 1949, zachovalý zápis MUDr. Horáka z roku 1951 podává spolehlivé svědectví o dvou ženách. Tento zápis jsem osobně dostal od MUDr. Horáka.

Na konci roku 1945 bylo ve Volarech na nově zřízeném hřbitově Obětí pochodu smrti uloženo 94 žen a 1 muž. Celkem 95 osob. V roce 1945 a 1949 byly nalezeny další dvě ženy, které byly pohřbeny na hřbitově v roce 1951 – celkový počet žen dosáhl počtu 96 žen. Je zajímavé, že při odhalení pomníku v roce 1956 se na pozvánce uvádí 96 obětí. Svědčí o tom i přiložená kopie pozvánky. Mezi zemřelými je i Ukrajinec Gregory Onošenko, který v americkém seznamu je skutečně uveden jako Gregory Osoporp, jak svědčí připojená kopie

der letzten Gespanne. Kurz vor Elendbachl sprang eine Häftlingsfrau nach links vom Wagen und lief in ein nahegelegenes Feld. Der Wachtposten, der den Wagen Stegbauers begleitete, nahm sein Gewehr und schoß aus einer Entfernung von 10 - 15 Schritt auf die Häftlingsfrau. Die Häftlingsfrau stürzte zu Boden und blieb regungslos liegen.

Kurz vor Obermoldau schossen Wachtposten auf zwei Frauen, die von einem Wagen gestiegen und nach links in ein Feld gelaufen waren. Die Schüsse fielen, als die Frauen etwa 50 m von der Wagenkolonne entfernt waren. Beide stürzten nach Abgabe der Schüsse zu Boden und blieben liegen.

Wer in diesen drei Fällen die Schüsse abgegeben hat, konnte nicht festgestellt werden. Wo der Angeklagte sich aufgehalten hat, als diese 3 Häftlinge getötet wurden, konnte ebenfalls nicht festgestellt werden.

Zwischen Mitterbeßg und Obermoldau wurde noch eine vierte Häftlingsfrau erschossen. Diese gehörte zur Fußgruppe. Sie wurde von 2 anderen Häftlingen in ein Waldstück geschleift und von einem Angehörigen der Wachmannschaft, wahrscheinlich vom SS-Rottenführer Letmathe, durch einen Genickschuß getötet. Die Leiche wurde in der Nähe des Erschießungsortes begraben. Im Winter 1945/46 wurde sie ausgegraben und auf dem Marktplatz in Obermoldau obduziert. Dabei stellte man fest, daß eine Kugel in den Kopf der Frau gedrungen war.

Die zu Fuß Marschierenden erreichten bei Tage, die Wagenkolonne bei Nacht die Stadt Wallern. Beim Durchmarsch durch Wallern verhinderten Angehörige des Wachpersonals, daß Zivilpersonen an Häftlinge Lebensmittel übergaben. Aufseherinnen schlugen auf Häftlinge ein, die Lebensmittel

of Jewish girls murdered in the Voalry area and buried in marke			
Third-11	Kirkowitz, Ivana	14	Sosnowitz
Third-12	Friedmann, Maria	19	Rapta
Third-13	Stein, Luba	22	Bischoff
Third-14	Unknown-elendbachl	unk	unknown
Fourth-1	Gregory Osoporp	unk	unknown

MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBOR VE VOLARECH
okres Prachaticce

SE SVAZEM PROTIFAŠISTICKÝCH BOJOVNÍKŮ
se všemi složkami a organizacemi Národní fronty
VE VOLARECH

pořádají

ve středu dne 9. května 1956
v rámci mezinárodních pamětních dnů odboje

96ti MUČEDNÍKŮM
BÝVALÝM ÚČASTNÍKŮM „POCHODU SMRTI“
pochovaným v roce 1945 na volarském hřbitově
k učení jejich památky

ODHALENÍ POMNÍKU

P O R A D A:

Ve 14.00 hodin - Sraz všech občanů na náměstí ve Volarech
Ve 14.30 hodin - Odjezd na volarský hřbitov
V 15.00 hodin - Hymny
V 15.15 hodin - Projev zástupce K. V. Svazu protifašistických bojovníků
s. V. Přístejra z Českých Budějovic
a zástupců státek NP

zápisů. Jednalo se o východního dělníka, který byl součástí stovek obyvatel SSR, kteří byli odvezeni na nucené práce do Německa. Matriční německý zápis uvádí již v roce 1944 příjmení Onopschenko.

Na základě zápisů Standesamtu Volary zemřelo v časovém období 1945 celkem 20 osob (8. – 11. května (6), 12. – 30. května (10), červen – červenec (3) a v listopadu (1)).

V roce 1994 jsem se poprvé setkal s Bernardem Robinsonem z USA a v dalších letech jsme si vyměňovali vzájemnou korespondenci. K poslednímu našemu setkání došlo v roce 2002. Starší moje novinové články nemohly ještě použít nové zprávy. Proces poznávání není neměnný a konečný, ale obohacuje postupně o další podrobnosti s novými archivními objevy.

Ještě na konec turistické informace, které podal Petr Dvořák a Vladimír Soukup v roce 1999 v Průvodci po Čechách, Moravě a Slezsku s. 19: Šumava, Prachaticko a Vimpersko, kde na str. 58 čteme tuto zprávu: „Na zvláštním hřbitově při žluté značce turistické cesty na Prachaticce je Památník obětí pochodu smrti z roku 1945. Při cestě z koncentračního tábora v Ravensbrücku zde 4. května zahynulo celkem 94 židovských žen z Polska, Maďarska, Ruska, Německa a Čech“. Tento text neodpovídá skutečnosti. Nezahynuly ve Volarech 4. května, ale na některých místech Volar a nebyly zde zastoupeny židovské ženy z Německa a Ruska.

Je překvapující, že se stále udržují nesprávné informace a čtenáři jsou mateni.

PhDr. Václav Starý

Báječný den

Dne 12. září t. r. uspořádal Svaz tělesně postižených MO Volary pro své členy zájezd po Šumavě.

Ráno bylo sice trochu „uplakané“, ale to nám náš výlet nemohlo pokazit. Po nastoupení do autobusu nás pan Sobotovič seznámil s trasou zájezdu, kterou on sám předem absolvoval.

Ve Zdíkově jsme se zastavili pro průvodce pana Jana Štourala, bývalého člena Horské služby, který nám vyprávěl o Šumavě a o vesničkách, kterými jsme právě projížděli. Jeho vyprávění nás tak zaujalo, že jsme ani nepostřehli, že už jsme v Sušici. Zde jsme se zastavili také v Muzeu Šumavy, kde je několik stálých expozic: Sušické sirkařství, Sběrka skla Bruno Schreibera, Minulost horního Pootaví, Karel Klostermann a na ploše 16 m² je postaven jeden z největších betlémů – Sušické mechanické jesličky, které zdobí řada figur od řezbáře Karla Titlla z Horské Kvildy (ve Volarském muzeu měl prodejní výstavu pod názvem „Proměny dřeva“). Pak jsme se zajeli podívat do horské synagogy v Hartmanicích, která byla postavena v roce 1883 tehdejší hartmanicko-kundratiskou židovskou obcí. Její provoz v roce 1938 ukončily nacistické úřady. I po roce 1945 sloužila budova úplně jiným účelům, než pro které byla postavena. Teprve po šedesáti osmi letech (v květnu 2006), po rozsáhlé rekonstrukci, byla synagoga znovu zpřístupněna veřejnosti. Na videozáznamu, který slovem doprovázel pan Diviš, jsme viděli téměř celou historii



této budovy. V současné době jsou zde následující expozice: Spolužití Čechů, Němců a Židů; Šumavské vesnice zlikvidované po roce 1948 a Šumava na starých fotografiích ze sbírky Pavla Scheufflera (nechybí ani fotografie starých Volar). Mohli jsme si zde přečíst i řadu dokumentů o pochodu smrti, který začátkem května 1945 přišel do Volar. Kdo chtěl, mohl si ze záznamu poslechnout vyprávění pani Evy Erbenové z Izraele, která byla přímou účastnicí tohoto pochodu.

Nedaleko Hartmanic je malá vesnička – poutní místo – Dobrá voda. Tady jsme navštívili Muzeum Dr. Simona Adlera – židovského rabína, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu v koncentračním táboře Osvětim. Byla nám umožněna i návštěva zdejšího kostela sv. Vintíře z roku 1706 (obnoven a znovu vysvěcen v roce 1995), který je známý skleněným oltářem od sklářské výtvarnice Vladimíry Tesařové.

Skleněné jsou též obrazy desatera a socha sv. Vintíře.

Pak následovala zastávka v Prášilech, kde jsme se prošli i botanickou zahradou, která byla založena v roce 2005. Její rozloha je 1,5 hektaru. Škoda, že z těch téměř pěti tisíc druhů rostlin, které se zde pěstují, už jich kvetlo jen minimum.

Došlo i na krátkou pěší túru Chalupskou slatí k jezírku a to už nás doprovázelo i sluníčko.

Poslední zastávkou byla Borová Lada, po pěší túře jsme se posilnili v místní hospůdce a hurá domů.

Byl to skutečně báječný den, který neměl jednu jedinou chybu. Poděkování za tento pěkný výlet patří panu V. Jíchovi, který nám poskytl autobus, předsedovi STP panu A. Sobotovičovi, dále panu Štouralovi a na koho hlavně nesmím zapomenout, je šofér pan Kytlica, jehož perfektní jízdu a vzorné chování všichni účastníci zájezdu ohodnotili známku jedna s hvězdičkou.

J. Krejsová

PRODEJ DVEŘE VCHODOVÉ PLASTOVÉ A OKNA bílá a hnědá.

Dále zahradní brány, branky, sloupky a pletivo.

Vše nové z neodebraných zakázek – SLEVY z původních cen.

Doprava zdarma po celé ČR!

www.e-dvereokna.cz, tel: 608 169 364

Salon "Hedvika"

*kosmetika, kadeřnictví, solárium,
manikúra, gelové nehty, pedikúra,
masáže, přístrojové lymfatické masáže,
prodej kosmetického a kadeřnického zboží, poradenství*

novinky - zima 2009

- wellness programy ošetření pro všechny typy pleti
- možnost platby poukázkami Sodexo a Ticket

nabídka - vánoce 2009

- hledáte pěkný a hodnotný dárek pro své blízké?*
- dárkové balíčky kosmetického a kadeřnického zboží
 - vánoční dárkové poukázky salonu „Hedvika“
ve velmi pěkném vánočním grafickém provedení
(možnost využití poukázky na všechny služby
nebo i na odběr zboží z nabídky salonu)

**přejeme příjemné prožití vánočních svátků,
hodně štěstí, zdraví a pohody do roku 2010
a těšíme se na Vaši návštěvu**

Salon "Hedvika"

Tovární 521 Volary, e-mail: salon.hedvika@seznam.cz

tel. 388 333 525, 606 823 796, 388 333 277, fax: 388 333 266
provozní doba: pondělí až pátek 8,00 - 17,00, středa 8,00 - 20,00

Prázdninové expedice lyžařského klubu



Základním motivem letošního prázdninového soustředění dětí Lyžařského klubu Jedlová Volary bylo poznávání vrcholů v okolí našeho města, především hor, které tvoří hraniční hřebeny, a neslo název „Trůny bohů – putování po Šumavských vrcholech a jiná dobrodružství v červenci a srpnu“. Namáhavé vrcholové výstupy byly proloženy odpočinkovými turistickými výlety, vodáckým a plaveckým výcvikem a zálesáckým tábořením. Soustředění se zúčastnilo 12 dětí, program zabezpečovali 4 trenéři, pomáhali i rodiče. Nejmladším účastníkem, který vystoupil na všechny vrcholy byl teprve čtyřletý Dominik Otevřel. Prvolezci vrcholové skupiny: J. Jaroušek, D. a N. Sälzer, L. Hirschfeld. Vrcholová skupina: J. Taranza, Z. a V. Plíškovi, D. a J. Otevřelovi, V. Beneš, M. Kravčíšínová a M. Gramblička.

První část expedice se konala v červenci a hned první den jsme vyjeli na koloběžkách po vltavské cyklostezce Stožec – Č. Kříž a zpět. Zpáteční jízda se jela o přebor LKJV v dálkovém putování. Zvítězil Jiří Jaroušek. Druhý den se konal výstup na Třístoličník, vybrali jsme si namáhavou pěší trasu z Nového Údolí na vrchol. Odměnou nám byl nezapomenutelný výhled z kamenné rozhledny na vrcholy. Třetí den jsme se vydali na pěší výlet z Nové Pece na tábory u jezera. Absolvovali jsme vodácký výcvik, tábornické dovednosti a koupání v jezeře. Čtvrtý den nám začal výletem na koloběžkách k úpatí Sněžné a pokračoval relaxací v plaveckém bazénu. Pak jsme se přesunuli do zahrádkářské kolonie na „Šmoulově“, kde začal zálesácký den. Za pomoci rodičů si děti postavily stany a připravily se na táboření. Po dobu přípravy večere na kamenu se uskutečnil výstup na

Kamenáč. Prudký přívalový déšť nám překazil zapálení malého slavnostního táborového ohně i stezku odvahy. Přesto nám déšť nepokazil zážitky ve stanech dlouho přes večerku. Pátý den se pokračovalo v táboření, sportovních soutěžích, olympiádě legrace.

Druhá část expedice se konala v měsíci srpnu. První den nám začal výstupem na Plešné jezero a na vrchol Plechý k pomníku A. Stiftera. Nejnamáhavější byl výstup z Plešného jezera na vrchol. Všichni vystupující si sáhli až na dno svých sil. Velký podíl na úspěšném výstupu má i p. Václav Jícha a touto cestou mu za LKJV děkuji. Druhý den se konal výstup na Libín. Nejvíce se líbil výhled z rozhledny a atraktivní lanová dráha, kterou všechny děti absolvovaly. Třetí den jsme putovali Povydřím. Krajina kolem horské říčky Vydry je kouzelná, úchvatná je především kamenné koryto. Poslední den soustředění byl ukončen výletem na koloběžkách na silnici na Mlynařovice a výborným obědem na Šmoulově.

Závěrečné poděkování patří všem, kteří se expedice zúčastnili: dětem, rodičům, trenérům D. Jarouškové, S. Otevřelové a E. Sälzer a panu V. Jíchovi za zabezpečení kvalitní a bezpečné dopravy. Fotodokumentace z expedice a informace o případném zájmu o práci v našem klubu LKJV získáte na nástěnce ve vestibulu prodejny COOP ve Volarech na náměstí.

Trénujeme: pondělí 15.00 – 17.00 – tělocvična ZŠ 2. stupně nebo sportovní areál (lehká atletika, plavání, běžecké lyžování, turistika) a čtvrtek 15.00 – 17.00 – tělocvična ZŠ 2. stupně – míčové hry, lehká atletika.

Václav Beneš, předseda LKJV



Ukázka záchrany kamaráda

Ve středu 30.9. dopoledne proběhly na volarském stadionu ukázky činnosti Integrovaného záchranného systému pro první stupeň základní školy Volary. Policisté Inspektorátu cizinecké policie Prachatice – pracoviště Dolní Silnice, Záchranná služba Prachatice a Sbor dobrovolných hasičů Volary společně s kynology územního odboru Prachatice a cizinecké policie České Budějovice ukázali něco ze své činnosti. Policisté ICP Prachatice měli s sebou kolegy z Polizeiinspektion Freyung, kteří přivezli svůj moderní vůz s vybavením.

Kynologové předvedli výcvik mladého psa, jak se provádí kontrola neznámé osoby, vyhledání ztracené osoby a zadržování. Psovodi též ukázali, jak služební psi dokáží najít drogy v uzavřené bedně a bombu, která je ukryta ve vozidle.

Následovala ukázka činnosti složek IZS při modelové situaci, a to záchrana kamaráda, na kterého spadla fotbalová branka. Byla to velmi poučná ukázka. Při prohlídce techniky jednotlivých složek policisté, hasiči a záchranáři ukázali nejen vybavení svých vozů, ale i přístroj pro vidění v noci, speciální vůz, který funguje jako pojízdná kancelář, hasiči předvedli hydraulické kleště a pomůcky k vyprošťování, záchranáři ukázali interiér vozu a jak se provádí první pomoc při umělém dýchání a masáži srdce na moderní figuríně, kdy je vidět, zda je činnost prováděna správně. Policisté z Freyungu ukázali své moderní vozidlo vybavené počítačem a vysvětlili dětem, jak provádí kontrolu občanů Evropské unie a cizinců na území sousedního Bavorska a v SRN. Samozřejmě nechyběla ukázka samopalů. Dětem se nejvíce líbilo houkání všech houkaček a všichni viděli opravdový odjezd záchranné služby k případu.

Celé dopoledne se povedlo a všem se moc líbilo. Děti i učitelé na konec dostali drobné suvenýry od tiskových mluvčích Oblastního ředitelství cizinecké policie České Budějovice, které všechny moc potěšily.

Ladislav Beran

INTERNET

TAU.net

SPECIÁLNÍ NABÍDKA PRO VÁS!

Bezdrátové připojení WiFi5

Nabízené bezlimitní tarify:

- Home 6M za 490,-** s DPH / měsíčně
Zařízení a instalace za **1,- !!!**
- Home 3M za 350,-** s DPH / měsíčně
Zařízení a instalace za 1990,-
- Home 1M za 250,-** s DPH / měsíčně
Zařízení a instalace bez cenového zvýhodnění.

Doba trvání smlouvy - 24 měsíců.
Za doporučení zákazníka či přechod od jiného poskytovatele 1 měsíc zdarma.

Internetové připojení WiFi pro BYTOVÉ a PANELOVÉ DOMY.

Nabízené bezlimitní tarify:

- Home 1M za 250,-** s DPH / měsíčně
- Home 3M za 300,-** s DPH / měsíčně
- Home 6M za 350,-** s DPH / měsíčně

1 měsíc ZDARMA!!

Instalace nového zákazníka 1785,- s DPH

• Rychlé zřízení služby • HelpLine - pomoc zákazníkům Zdarma!

Nabídka zvýhodněné ceny za zařízení a instalaci je časově omezena.
V případě technicky náročnější instalace, bude případný doplatek ceny za zařízení zákazníkově předem oznámen.

Pro více informací: 387 685 148, 606 687 309
Proměření a instalace: TAU Computer 602 804 077

Novinky v knihovně

Amos Oz:

Příběh o lásce a tmě

Rozsáhlá vzpomínková próza světoznámého izraelského autora je knihou v mnoha ohledech výjimečnou a výjimečný je i ohlas, který jak na domácí scéně, tak v mezinárodním měřítku vzbudila. Oz v ní bezpochyby vytvořil své doposud nejlepší a také nejosobnější dílo, v němž spojil vyličení pohnuté historie vlastní rodiny s dramatickou ságou dějin sionistického hnutí a vzniku židovského státu a svědeckou výpověď o přelomových okamžicích jeho bouřlivého vývoje. Kniha získala řadu domácích i zahraničních ocenění a byla již přeložena do více než dvaceti jazyků.

Junot Díaz:

Krátký, leč divuplný život Oskara Wajda

Junot Díaz, americký autor původem z Dominikánské republiky, vyrůstající v New Jersey a nyní žijící v New Yorku, si získal nadšené zástupy čtenářů a posléze i uznání v podobě Pulitzerovy ceny v r. 2008 právě tímto románem. Hlavní postava Oskar (narážka na Oscara Wilda) je milý, ale značně obtulostlý nymand, který v New Jersey sní o tom, že se stane dominikánským Tolkienem a že díky tomu najde konečně lásku. Možná se mu to ale nikdy nemá splnit, protože jeho rodinu už po několik generací pronásleduje prastará kletba zvaná fukú, jež je sužuje různými pohromami,

smůlou a hlavně nešťastnými láskami. Oskar stále jen teprve sní o svém prvním polibku a zdá se být zatím poslední obětí rodinné kletby, když se jednoho osudového léta rozhodne, že to s fukú skoncuje. Ve jménu lásky je třeba riskovat všechno.

Yossi Ghinsberg:

Ztracen v džungli

Mladý Izraelec Yossi se po ukončení armádní služby vydává za novými zážitky do Jižní Ameriky. V touze po opravdovém dobrodružství se rozhodne opustit běžné turistické trasy a společně se dvěma přáteli, jež si na tomto kontinentu našel, a rakouským průvodcem, který zde žije již řadu let, podniknout výpravu do džungle, za nádhernou přírodou a divokými kmeny, kterých se dosud nedotkla civilizace. Namáhavá, ale zpočátku zábavná expedice se však záhy zvrtné. Kvůli vzájemným neshodám se skupina rozdělí a po nešťastné nehodě na voru se Yossi ocitne docela sám v jednom z nejnebezpečnějších prostředí na světě. Bez nože, bez mapy nebo odpovídajícího výcviku si musí sám v džungli obstarat jídlo a přístřeší. Když mu v bouřlivém počasí začne uhnívat maso na chodidlech a on docela ztratí představu o tom, kde je, začíná pochybovat, jestli se ještě kdy vůbec vrátí zpátky.

Martina Formanová:

Ten sen

Když bylo Daniele dvacet, chtěla mít všechno. Nejlepší oblečení, skvělé známosti, vlastní byt v Praze i výbornou kariéru. Všechno to, co by jí dovolilo zapomenout, že je obyčejná holka z Litoměřic, která ani neudělala maturitu. Jenže Daniele bylo dvacet v době Tuze-xů, veksláků a všudypřítomné policie, a tak není divu, že ji při cestě za splněním jejích snů opředly tak děsivé pavučiny lží, podvodů i podezírání, že jako jediné možné východisko zvolila emigraci a zprětrhání veškerých vazeb. V Americe se Daniela dokázala prosadit jako fotografa, má skvělého přítele a skříň plnou všech těch barevných hadříků, o nichž vždycky tak snila. Minulost neexistuje, je zdánlivě zcela zapomenutá. Ovšem jen do té doby, než Danielin americký přítel Mark prosadí společný výlet do již porevolučního Československa. Před vlastními omyly, chybami, hříchy i špatným svědomím totiž není možné utéct ani na opačnou stranu zeměkoule, a Daniela to dobře ví. Strhující příběh Martiny Formanové o cestě za splněním tajných snů a následných pádech dolů, o lásce i nenávisti, o tajemstvích, která v sobě všichni nosíme, o bezohlednosti i obětavosti, o době, kdy člověk nemohl věřit ani sám sobě i o těžkém prosazování se v odlišném kulturním prostředí je velmi zralou prózou.



14. ročník knižní trhy v knihovně

V pátek 27.11. od 14.00 - 17.00 hodin
V sobotu 28.11. od 9.00 - 12.00 hodin

Nepřeberné množství knih se slevou si přijďte vybrat do knihovny ve Volarech.

KINO VOLARY

Náměstí 27, Volary, tel.: 388 333 285



Listopad 2009

7. 11. sobota 20.00 hod. 21. 11. sobota 20.00 hod.

MUŽI V ŘÍJI

Česká komedie.
Vstupné 60,- Kč, 114 min.,
*Klíčem k úspěchu malé moravské „díry“
je mistr ve vábení jelenů!!!*

HANEBNÍ PANCHARTI

Válečný akční film USA režiséra Quentina Tarantina (titulky).
Vstupné 50,- Kč, 120 min. Od 15 let!
*Hanebně zparchantělá jízda plná krve,
slz a touhy po pomstě (obraz 2. světové
války)*

14. 11. sobota 17.00 a 20.00 hod.

KLETBA MĚSÍČNÍHO ÚDOLÍ

Pohádková fantasy Velké Británie v koprodukcí Francie a Maďarska (dabing).
Vstupné 50,- Kč, 102 min.,
*Napínavý osud odvážné třináctileté
dívký, která odhalí tajemství prastaré
kletby.*

28. 11. sobota 20.00 hod.

MALÉ OSLAVY

České drama s Annou Šiškovou a Bolkem Polívkou v hlavních rolích.
Vstupné 50,- Kč, 96 min. Od 12 let!
*Příběh o vztahu mezi dcerou a matkou
v rytmu salsy, která je prý stejně dobrá
jako sex.*

Zprávičky VOLARSKÉHO DOMEČKU listopad 2009



**** **11.11. 2009**

Výchovný program – filcování ovčí vlny pro ZŠ

- vyprávění o ovečkách, vlně a jejím zpracování. Každý si vyrobíme, svou vlněnou duhovou kuličku.

**** **13.11. 2009**

Workshop HIP – HOP

17:00 – 19:00 hodin

Novinka

- taneční a pohybová akce pro všechny od 10 let

**** **19.11. 2009**

Setkání seniorů

Od 10:00 do 15:00 hodin

- těšíme se na již tradiční setkání se seniory z Prachatic a Volar.

**** **25.11. 2009**

Výchovný program – filcování ovčí vlny pro ZŠ

- vyprávění o ovečkách, vlně a jejím zpracování. Každý si vyrobíme, svou vlněnou duhovou kuličku.

**** **27. - 28.11. 2009**

Adventní čtení v knihovně a nocování v Domečku

- přihlášky děti do 20.11. 2009 cena 100,- Kč

Těší se na Vás Vlad'ka a Monika

INFORMACE :

- budou během měsíce listopadu na plakátech
- nebo na telefonu 388 333 073, 725 832 977
- www.ddm-prachatice.cz

Připravujeme

Odbor kultury a cestovního ruchu
Vás srdečně zve
v sobotu
dne 14. 11. 2009

od 21.00 hodin
do společenského sálu radnice na

KABÁT Revival.

Vstupné 100,- Kč

Kabát na Hrad! Aneb 20 let od listopadu 1989

„To to letí! Opravdu je to už 20 let? Vždyť to už je skoro celá jedna generace!“ chce se mi říct při pohledu do kalendáře.

Ne, nebudu vzpomínat na ony dny a týdny devětaosmdesátého roku, jehož závěr včetně vánoc jsme prožili na náměstích, na diskusních fórech a u kulatých stolů. Při pohledu zpět jsou pro mě důležitější roky, které následovaly a které trvají podnes; roky v životě nás a našich blízkých, roky v životě našeho města. Svět, do něhož jsme po listopadu 1989 vstoupili, je rychlejší, zato živější. Nepřehlednější, zato pestřejší. Svobodnější, zato s většími nároky na soběstačnost a odpovědnost. Máme méně času, neboť je tolik a tolik možností, jak ho naplnit a využít. Nejsme uzavřeni za drátěným plotem, ale žijeme uprostřed všeho dění, jehož jsme součástí a jež dokonce sami utváříme. A nebudu uplynulé dvacetiletí ani hodnotit, protože fakta někdy předčí i tu nejbujnější fantazii.

Mám rád rituály, ale k výročí listopadu 1989 mi nějak nesedí ani pompa ani strnulý patos. Dnes, v době internetu, satelitů a globalizace je až nepředstavitelné, že až do onoho předělu u nás mimo jiné byly zakazovány, stíhány a pronásledovány knížky, filmy, časopisy či hudba. Oslavit tedy listopadové výročí a státní svátek rockovou zábavou? Proč ne? Na koncert revivalu kapely Kabát do sálu volarské radnice v sobotu 14. listopadu 2009 proto půjdu s chutí a dobrým pocitem. Ne až tolik vzpomínat, jako především slavit. Jen tak, pro radost.

Roman Kozák

Tatran Volary hraje v B třídě zatím jen průměr

Volarští borci po sestupu z IA. třídy nezastavili pokles formy a pokračovali v nepřesvědčivých výkonech i v nižší soutěži. Celek, který byl pasován na jednoho z favoritů a hlavně tým, který bude míchat kartami, byl nepřesvědčivý a výkony neodpovídaly možnostem celku.

Soutěž zahájili v Dolním Dvořišti na hřišti nováčka a v divoké přestřelce podlehl domácím. Tento výsledek odstartoval sérii proher a špatných výkonů. Kluci dlouho nemohli najít klid, pohodu a hlavně moment, který by je nastartoval. První zápas doma vyhráli. Bylo to velmi cenné vítězství, neboť nováček Brlohu Nové Vsi do té doby válcoval nejednoho soupeře. Kluci ve druhém poločase předvedli výkon, který byl kvalitní a důležité poznání ze zápasu bylo i to, že celek dvakrát prohrával, aby výsledek nakonec otočil ve svůj prospěch. Všichni věřili, že zápasem se tým nastartuje a nakopne k lepším zítřkům, ale opak byl pravdou.

Přišly čtyři zápasy bez vstřelené branky. Velkým problémem byla koncovka, nahrávka a hlavně se až příliš ukazovalo tréninkové manko. Tým čekal na branku téměř 400 minut. Ne že by to kluci neuměli, ale svázanost, nervozita a každý zápas v jiné sestavě, to musí položit i silnější celek. Celá tato špatná série vyvrcholila těžkou prohrou ve Čtyrech Dvorech. Téměř celý zá-

pas o deseti pro vyloučení hráče a malý počet hráčů s nemožností střídát odhalily vše, co Tatranu chybí. V první řadě je to špatný trénink, je to obehnaná písnička. Doby, kdy trenér měl i v týdnu celý tým pohromadě, jsou pryč. Hráči pracují na směny, za prací dojíždí a velká většina v týdnu nemá čas. To je současný trend velké většiny malých klubů, nejen našeho. V pátek před sobotním zápasem se toho moc neudělá a tak se hraje spíš v bank. Osobně si myslím, že současnost bude v zimní přípravě. Od půlky listopadu do konce března je období fotbalového klidu. Zde by měl celek najít cestu k tomu, aby se trénovalo. Jedna sobota či pátek v týdnu by mohl stačit. Tady vidím základ tréninkového období. Potom by snad jeden týden tréninku v týdnu mohl stačit.

To, že kluci fotbal umí, předvedli v zápase, který byl poslední před psaním těchto řádek. Hrlo se se Lhenicemi derby a bylo to parádní. Sešlo se konečně dost hráčů. Sestava byla to nejlepší, co trenér Iliev má a bylo to znát. Kluci dřeli od první do poslední minuty. Celek soupeře, který přijel jako druhý tým tabulky, se musel sklonit před obrovskou bojovností hráčů Tatranu. Utkání odjezdili a soupeře zejména v závěru druhé půli přehráli a zaslouženě dali i rozhodující gól. Tady je cesta a ukázka, že fotbal se ve Volarech hraje stále velmi kvalitní.



Co je pozitivní je to, že od prvního kola podzimu se pokračuje v nasazování dorostenců a trio Lacina, Tasáry a Hynek Richter hrají dobře a postupně se zabudovávají do týmu. Druhé dobré zjištění je, že i další dorostenci se snaží uplatnit v rezervě a možná, že na jaře dostanou příležitost i oni. Pro trenéra Ivana Ilieva je pozitivní i to, že má kam sáhnout. Ale ať je to jakkoliv, zatím se kluci mužskému fotbalu učí.

Do poloviny října Tatran získal pouhých 6. bodů za dvě vítězství, pro celek tedy zřejmě nedůstojné postavení, ale to je realita. V zápase se Lhenicemi se jasně vidělo, že Tatran má stále na to hrát výš, než tomu je nyní. Kluci ukázali, že když je potřeba a jsou v plné síle, hrají svůj typický volarský fotbal. Tým je dobrý a chce to jen najít správnou cestu. Nyní je důležité dohrát podzim, získat ještě body potřebné ke klidu před zimou, udělat dobrou zimní přípravu a zahájit jaro tak, aby bylo bez problému.

Ladislav Beran



Po celý měsíc listopad
si v knihovně můžete prohlédnout

**výstavu korálkových
náhrdelníků a náramků
Aleny Příhodové.**

Výstava bude přístupná ve výpůjčních hodinách v prostorách knihovny.

Volarský zpravodaj vydává město Volary * Redakční komise – Šárka Trubelová (šéfredaktor), Jana Frejková, Jiří Sosna, ing. Martin Janda – se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textu * Inzerce a příspěvky: J. Frejková, MěÚ Volary, Náměstí 25, tel: 388 302 210, frejkova@mestovolary.cz * Za původnost a obsahovou správnost ručí autor * VZ vychází v nákladu 1650 ks posledních v měsíci a je neprodejný * Tisk: Tiskárna FOP Černá v Pošumaví 131, tel./fax: 380 744 248, e-mail: info@fopcentrum.cz, www.fopcentrum.cz * Reg. č.: MK ČR E 12494.